

'לא נהגו כבוד'

היו לו תלמידים בילדותו יהיו לו תלמידים בזקנותו שנאמר בבקר זרע את זרעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר רב חמא בר אבא ואיתימא ר' חייא בר אבין כולם מתו מיתה רעה מאי היא א"ר נחמן אסכרה

[יבמות ס"ב]

(6-7) תלמוד בבלי מסכת שבת דף לג/א

תנו רבנן ארבעה סימנין הן סימן לעבירה הדרוקן סימן לשנאת חנם ירקון סימן לגסות הרוח עניות סימן ללשון הרע אסכרה תנו רבנן אסכרה באה לעולם על לשון הרע...

אמר להו לא כך היה מעשה בתלמיד אחד מתלמידי רבי עקיבא שחלה לא נכנסו חכמים לבקרו ונכנס רבי עקיבא לבקרו ובשביל שכיבדו וריבצו לפניו חיה אמר לו רבי החייתיני יצא רבי עקיבא ודרש כל מי שאין מבקר חולים כאילו שופך דמים

[גמרא נדרים]

רבי עקיבא רעיא לבן כלבא שבוע הוה. חזיתיה ברתיא, דהוה צנוע ומעלי, אמרה ליה: אי מקדישנא לך, אזלת לבי רבי? אמר לה: הן. איקדשה ליה בצנעא. שדרתיה. שמע אבוה ואיקפד, אפקה מביתיה ואדרה הנאה מממוניה. אזל ויתיב בבי רב תריסר שתא. כי אתא, איתי בהדיה תריסר אלפי תלמידי. שמעה לההוא סבא דקא אמר לה: עד כמה קא מדברת אלמנות חיות. אמרה ליה: אי לדידי צאית יתיב תריסר שנין אחרינתא, כי שמע, אמר: ברשות קא עבידנא. אזל הדר ויתיב בבי רב תריסר שנין אחרינתא כי אתא, איתי בהדיה עשרין וארבע אלפי תלמידי. שמעה דביתהו, הוה קא נפקא לאפיה. אמרו לה שבבוא: שאלי מני ואיכסי. אמרה להו: 'יודע צדיק נפש בהמתו'. כי מטיא לגביה נפלה על אפה ומנשקה ליה לכרעיה הוה קא דחפי לה שמעיה. אמר להו: הניחו לה, שלי ושלכם שלה

[גמרא נדרים]

(8) ספר לקוטי הלכות חו"מ - הלכות נזיקין הלכה ד

יא) ובשביל זה מתו עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא בימי העמר על שלא נהגו כבוד זה בזה ולא היה ביניהם אהבה. כי הם פגמו בהשערות הנ"ל, כי בנדאי היו צדיקים, אך הפגם שלהם היה שהלכו בתקף מדת הדין והסתפל כל אחד בתברו על הרע ש'לו ולא הסתכלו על הטוב שבכל אחד ועל ידי זה היה ביניהם שנאה. ומחמת זה מתו בימי העמר דיקא שאז עקר התקון על ידי בחינת השערות הנ"ל שצריכין להסתפל על הטוב שבכל אחד אפלו כחוט השערה שעל ידי זה יכולין לעשות ממנו כלי להמשיך השגות אלקות על ידו גם כן, כי באמת להמשיך השגות אלקות צריכין כלים רבים פידוע. על כן צריכין לזה קבוצ ישראל קדושים הרבה שיתקבצו יחד לדרש את ה' ולבקשו. כי בכל אחד מישראל יש בחינת נקדה טובה מה שאין בתברו, כמו שמבאר במקום אחר. וזאת הנקדה טובה שיש בכל אחד היא בחינת צנור וכלי שהצדיק ממשיך על ידו השגות אלקות. ועל כן לא היה אפשר לקבל את התורה כי אם כשהיו ששים רבוא יחד. וזה בחינת ומתלמידי יותר מכלם. וזה בחינת והעמידו תלמידים הרבה. והעקר שיהיה ביניהם אהבה ואחדות בחינת אהבת התברים שעקר קבלת התורה היה על זה, כמו שכתוב, ויחן שם ישראל וכו'. ופרש רש"י, פלם פאיש אחד וכו'. ועקר האהבה על ידי השערות הנ"ל על ידי שאין מסתכלין על הרע שבבתברו רק משתדלין בכל כחו למצא בו טוב. אפלו אם נדמה לו שרעתו רבה אף על פי כן חפשי ונמצא בו שערות טובות על כל פנים כנ"ל. ועל כן תלמידי רבי עקיבא שפגמו בזה על כן מתו בימי העמר דיקא כנ"ל. ורבי שמעון בר יוחאי היה התקון שלהם על כן אמר, אנו בחביבותא תליא, הינו כנ"ל: